

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1264/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жаклина Митровић адвокат из ..., против тужене Општине Обилић, коју заступа Општински правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3350/23 од 03.10.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3350/23 од 03.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3350/23 од 03.10.2023. године

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 354/22 од 08.05.2023. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле против тужене којим је тужила тражила да се тужени обавезе да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене јубиларне награде исплати износ од 142.343,63 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2021. године па до коначне исплате као неоснован, док је ставом другим изреке обавезана тужила да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати укупан износ од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3350/23 од 03.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 354/22 од 08.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете због неисплаћене јубиларне награде, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног суда о правним питањима на која се ревизијом тужиле указује, а које је изражено у више одлука Врховног суда.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.09.2022. године, а вредност побијаног дела је 142.343,63 динара.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**